

[Lysholm Christensen]

Vi må glæde os over, og vi noterer os, at der er en stigende interesse for at finde en løsning på dette problem. Der er efterhånden positive signaler fra mange partier. Spørgsmålet er bare, om vi kan finde den rigtige løsning nu.

For der er jo stadig væk problemer, det må vi erkende. Det er ikke enkelt. Det er et spørgsmål om at definere, hvad der er information, og hvad der er reklame. Der er også et problem med de private distributører. Det er jo ikke kun postvæsenet, der bringer det ud, det er jo også naboens børn, der tjener en lille skilling ved at bringe det ud efter skoletid. Så der er mange problemer i det, og vi skal have skovlen rigtig under det, før vi søsætter en løsning.

Jeg har forstået, at kommunikationsministeren arbejder alvorligt på en løsning af problemet, og vi vil da naturligvis følge det meget nøje og vurdere, om det, der kommer ud af dette arbejde, også er en rimelig løsning.

Vi mener altså ikke, at det foreliggende lovforslag grundlæggende løser problemet, og derfor må vi bedrøve forslagsstillerne med, at vi ikke kan støtte forslaget, som det foreligger. Men der skal ikke herske nogen som helst tvivl om, at tanken har vores fulde sympati, og vi medvirker af fuld kraft på at finde en løsning.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Det er jo ingen overraskelse, at Kristeligt Folkeparti siger det, som det gør, for det vidste vi jo fra for en måned siden, da partiets eget forslag var til behandling. Men når jeg tager en kort bemærkning, er det, fordi jeg synes, det er en uhyggelig argumentation, hr. Lysholm Christensen kommer med.

At man her fra Folketingets talerstol skal få at vide, at en del information er nytteløs, ligegyldig eller spild! Jamen er det så Land og Folk, der er spild næste gang? Den er der jo heller ikke så mange der læser. Eller hvad er det?

Selve princippet om, at lovgivningsmagten skal fortælle, at nogle informationer ikke skal ud, fordi de ikke er gode nok, er en holdning, der hører det gamle Østeuropa til. Det er i Østeuropa, man sagde i gamle dage, at der var noget, der var så meget spild, at det ikke skulle have lov til at komme ud.

Efter min opfattelse et det her også et spørgsmål om ytringsfrihed og om, at hr. Lysholm

Christensen i virkeligheden krænker noget utrolig fundamentalt i vort åbne samfund.

(Kort bemærkning).

Lysholm Christensen (KRF):

Hr. Duetoft har vist ikke helt forstået, hvad jeg sagde for lidt siden. Det er ikke et spørgsmål om formynderi, men om de enkelte borgeres ret til at blive fri for noget, de ikke ønsker at modtage. Vi ved jo fra undersøgelser, at en stor del af befolkningen er stærkt utilfreds med, at den skal påtvinges alt dette her.

Lad os tage et eksempel: disse tunge, meget farvestrålende madkataloger på glittet papir, hvor sildeglasset er fremstillet i næsten fuld størrelse. Jeg kan godt finde ud af at købe mit sildeglass uden at få en reklametryksag, som viser det glas i fuld størrelse. Det er overflødigt efter mine begreber.

(Kort bemærkning).

Duetoft (CD):

Jeg vil gerne give hr. Lysholm Christensen ret i, at de madannoncer er noget underligt noget. De gør, at nogle af os må svømme kl. 7 om morgenen for overhovedet at være til, fordi vi måske kommer til at spise for meget af det.

Men det var jo ikke det, hr. Lysholm Christensen startede med at sige. Han sagde, at nu ville han godt komme med en bredere argumentation, og så gentog hr. Lysholm Christensen det, hr. Glønborg sagde for en måned siden. Det er direkte smagsdommeri, det er direkte vejen til at vurdere, hvilken information der er så god, at borgerne godt kan få den, og hvilken information der er så dårlig, at de ikke skal have den. Jamen det må borgerne selv afgøre i forbindelse med skiltning, det er jeg enig i, og det har CD's ordfører også sagt.

Men hr. Lysholm Christensen breder argumentationen ganske voldsomt mere ud, fordi Kristeligt Folkepartis forslag gik langt videre end det forslag, der er til forhandling nu. Derfor ved vi jo, at Kristeligt Folkeparti åbenbart vil over i den brede diskussion, og det har hr. Lysholm Christensen såmænd også lagt op til i dag. Og hvis hr. Lysholm Christensen ikke kan huske det, kan vi jo se efter, når fortrykket af Folketingstidende kommer til sin tid. Jeg har ret.